

Chwila pamiętna w moim życiu z czasów okupacji. Był piękny pogodny dzień. Na ulicy jednak było mało ludzi, gdyż były to dni, kiedy miejscowe "Sipo" rządziły. Tego dnia rano pełen samochód szpawców w pojedynku w stronę Starej Wi. Byli oni dobrze uzbrojeni, napewno jechali na obławę. Przed wieczorem liegalam razem z dziewczynami. Narr od strony Starej Wi usłyszał my warkot samochodu. Spojrzeliśmy w tę stronę i zobaczyliśmy gromadę ludzi, prowadzoną przez szpawców. Rzuciliśmy się do domów i patrzeliśmy z ukrycia. Szpawcy prowadzili około 50 ludzi, wruszyli i podnieśli mi do góry rękami. Sili tam młodzi i starzy, widać było że bardzo cierpią. Każdy tylko choć trochę opuścił ręce, był mocno bity kijami. Wokół nich jednego stanęły albo tak, że upadły na ziemię, karali wrzucenie go na samochód i pojechali dalej. Wystkich zaprowadzono do aresztu. Spodziewaliśmy się, że będą nad nami się zrecać. Stanowisko było mi zatych ludzi, bo wiedziałam co ich cieka, mówiąc a nawet i śmiejąc. Ludzie mieszkający w pobliżu opowiadały, że po nocach słyszeli jeź i płacz. Co noc budziły mnie niezbyt odległe strzały. Trudziłam się wtedy do manuse, cała drżąc ze strachu. Co noc szpawcy wyprowadzali grupy ludzi na targowicę zatrzymując, karali kopac doly, wyrzali im ręce do góry, karali klekać nad dołem i strelali. Nieszczęśliwi ludzie wpadali do dołu, a oni ich grzebali i rówali z ziemią. Potem dowiedziałyśmy się, że byli to ludzie z Piastowego Pola. Skąd tam stoczyli walkę z partyzantami,

ostyczanei uciekli do lasu, a Niemcy pomisili się na
innych ludziach. Kiedy Niemcy ustąpili, P.C.K.
zgolił się przeniesieniem zwłok na cmentarz. Wtedy
nacjonalismy się jak dario ludzi leżało w jednej mogile,
i ja starałem się wygładzić i ludzie z powykręcanyimi rękami
i powykrzywianymi twarzami.
W jednej zbrodni dopuścili się Niemcy w naszej gminie.

Cielecka Leonora.
Kl. Vā

Publ. Szkoły. Pow. w Siemnie.